

Versdeszkádba hangszeredbe
kapaszkodsz csak
Város lángol proletár oltár
Arcodon lyukacsos Holdon
álarcodon
patazkik fehér könnyed Zokogsz

SÁRÁNDI JÓZSEF

Történelmi idő

Látsz egy fiatal lányt
s megkívánod
Birtokba vennéd
akár a nyílt utcán is

Birtokba vennéd mondom
mint nagy természetű
néhai Török Bálint
a templomból hazaigyekvő
pór asszonyt
történelmi idő
jeles vasárnap délelőttjén

Azután végleg a rabtartó
héttornyú Konstantinápoly —
kacéran eléd háremlő
eléletlen arany ifjúsággal

A legszebb panoráma

Vakablakból nyílik
manapság a legszebb panoráma,
„idilli” tájra nézhetsz
előtte megállva,
nem kell attól tartanod
— ha esetleg újra lőnek —
nem maradsz meg túlélőnek,
kedvedre mélázhatsz:
hová menj? menekülj-e?
vagy járj helyben
s itt szakadj idegenbe.

Leányvár, 1989. VII. 8.

A paternalizmus színeváltozása

A szerencse általában a tehetség mellé szegődik.
Bonaparte Napóleon

Úgy teszek mintha fenéken billentenélek
te meg... mintha fájna — *mondotta volt*
egy azóta elhunyt államhivatalnok

Csak hát a „dorgálás” dokument
minek okán Valaki Arctalan
alkalmasint posztodról elmozdíthat

(Meg is történt nyolcvannégy* novemberében)

Persze lehattél volna lemezlovas
fényorgonás diszkóklubban
vagy fújhatnád a port
boldogult skriblerek hagyatékát rendezgetve
a piripócsi Múzeumban

Tanítani? — Azt nem! — *mennydörgött*
emberünk jelen- s jövő időben

„maga” utcára vinné az ifjúságot

Hát igen — a tankönyvet még nem írták meg —
amit tanítottál...

s idegenbe helyben szakadtál

Bent rekedtél — zuhanó lift —

két emelet között a mocskos liftaknában

— Ő halott

— szélsőbal

— szélsőjobb

— középpárti

— reformkommunista

esetleg él

s állelenzéki

Jól tudja: mikor miért mibe
„ábrándul” ki/be

Leányvár, 1989. IX. 13.

* George Orwell: 1984.